

Sygn. akt IX U 372/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania S. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 1 lutego 2016 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 372/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1.02.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu S. D. (D.) ponownego ustalenia wysokości emerytury w trybie 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r., podnosząc, że pracując w KWK (...) w latach 1971-1995 uzyskiwał dochody na tyle wysokie, by przekroczyć wskaźnik 250%.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko jak w decyzji, wskazując na bezzasadność odwołania.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 25.02.1995r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW), został ustalony z lat 1982-1986, wyniósł 299,54 %, dlatego został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej kontynuował zatrudnienie do 30.06.1995r.

W dniu 18.01.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury, do którego załączył Rp-7 za lata 1977-1980.

Decyzją z dnia 1.02.2016r., omówioną na wstępie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdy obliczony WWPW nie przekroczył 250%. Wskaźnik ten z 20 najkorzystniejszych lat tj. 1971, 1977-1995 wyniósł 219,90%.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego, pismo ZUS z komputerowym wyliczeniem wwpw, k. 17-19 a.s.)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności niesporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) od 1.08.1968r. do 30.06.1995r. na następujących stanowiskach pracy:

- od 1.08.1968r. do 31.03.1970r. młodszy elektryk p.z.,
- od 1.04.1970 do 31.03.1973 elektryk p.z.,
- od 1.04.1973r. do 30.11.1976r. samodzielny elektryk pz.
- od 1.12.1976 dozorca urządzeń elektrycznych p.z.
- od 1.04.1978 do 15.01.1989, od 2.11.1989 do 30.06.1995r. sztygar zmianowy urządzeń elektrycznych.

Od 1.01.1973r. do 31.12.1975r. ubezpieczony był urlopowany i oddelegowany do Zakładowego Zarządu (...).

1.09.1972r. ubezpieczony zawarł związek małżeński.

Wynagrodzenie ubezpieczonego w latach 1969-1972, 1977-1980 wynosiło:

- za rok 1969 - 34817,00 zł
- za rok 1970 - 38642,00 zł
- za rok 1971 - 40479,00 zł
- za rok 1972 - 41511,00 zł
- za rok 1977 - 110899,00 zł
- za rok 1978 - 126088,00 zł
- za rok 1979 - 92546,00 zł
- za rok 1980 - 132050,00 zł

W odtworzonym wynagrodzeniu ubezpieczonego zostały uwzględnione stałe składniki wynagrodzenia, tj. płaca zasadnicza, dodatek funkcyjny, dodatek nocny, dodatek z tytułu pracy na II zmianę, deputat węglowy, wynagrodzenie z Karty Górnika, kwoty wypłaconych zasiłków płacowych oraz udokumentowane w różnej wysokości premnie.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru dla ubezpieczonego wyliczony w oparciu o zarobki z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z 1970 – 1971, 1977-1988, 1990-1995 wynosi 235,27 %.

Wyliczenie wskaźnika na podstawie wynagrodzenia ze wskazanych lat:

- rok 1970 38642,00 zł wwpw 144,08 %
- rok 1971 40479,00 zł wwpw 143,06%
- rok 1977 110899,00 zł wwpw 201,08 %
- rok 1978 126088,00 zł wwpw 215,01 %
- rok 1979 92546,00 zł wwpw-144,78 %
- rok 1980 132050,00 zł wwpw 182,19%
- rok 1981- 217479,00 zł wwpw 235,70 %
- rok 1982- 414916,00 zł wwpw 297,28%
- rok 1983 - 476326,00 zł wwpw 274,22%
- rok 1984 – 613494,00 zł wwpw 303,63%
- rok 1985 - 800749,00 zł wwpw 333,56%
- rok 1986- 883323,00 zł wwpw 305,50 %
- rok 1987 – 892763,00 zł wwpw 254,92%
- rok 1988 - 1258959,00 zł wwpw 197,61%
- rok 1990- 35331568,00 zł wwpw 285,95%,
- rok 1991- 57932963,00 zł wwpw-272,75%
- rok 1992 96962773,00 zł wwpw-275,31 %
- rok 1993 127702600,00 zł wwpw-266,38 %
- rok 1994 172800400,00 zł wwpw-270,27%
- rok 1995 8612,28 zł wwpw-102,14 %

tj. 4705,42% : 20 lat= **235,27%**

W wyliczeniu tym przyjęto wynagrodzenie odtworzone przez biegłą za lata 1970-1971, 1977-1980 oraz wynagrodzenie wykazane w złożonym w organie rentowym Rp7 za lata 1981-1988, 1990-1995.

(dowód: dokumentacja akt osobowych ubezpieczonego z KWK (...), zachowana dokumentacja płacowa, dokumentacja zasiłkowa, opinia biegłej sądowej z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr S. K., zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 16 akt)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonywujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Strony nie zgłosiły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego.

Prawidłowo organ rentowy w zaskarżonej decyzji odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury z mocy 110 a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2017r., poz. 1383).

W myśl art. 110 ust 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza j.w. 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanej biegłej z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr S. K., która na podstawie posiadanej dokumentacji obliczyła najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłą wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (235,27%) okazał się być niższy niż 250% i tym samym nie może stanowić podstawy przeliczenia świadczenia.

Sąd w pełni podzielił powyższą opinię biegłej jako rzeczową, fachową, wydaną po przeanalizowaniu zebranej w sprawie dokumentacji, zwłaszcza danych wynikających z zachowanej w sprawie dokumentacji akt osobowych ubezpieczonego, dokumentacji płacowej i zasiłkowej. Opinia ta jest zgodna ze zleceniem Sądu.

Biegła ustalając wynagrodzenie ubezpieczonego, które w spornych latach wynosiło: za rok 1969 - 34817,20 zł, za rok 1970- 38642,00 zł, za rok 1971- 40478,60 zł, za rok 1977 -110899,00 zł, za rok 1978- 126088,00 zł, za rok 1979 - 92545,78 zł, za rok 1980 - 132049,75 zł wzięła pod uwagę tylko stałe składniki wynagrodzenia, tj. płaca zasadnicza,

dodatek funkcyjny, dodatek nocny, dodatek z tytułu pracy na II zmianę, deputat węglowy, wynagrodzenie z Karty Górnika oraz udokumentowane premie.

Zastrzeżenia ubezpieczonego okazały się nietrafione. Biegła prawidłowo przyjęła, iż ubezpieczony od 1.01.1973r. do 31.12.1975r. był urlopowany do pracy w Zarządzie (...) na terenie KWK (...) i w związku z tym nie świadczył wtedy pracy pod ziemią, co wynika jednoznacznie z dokumentacji jego akt osobowych, tj. wniosków Związku (...) z dnia 9.02.1973r. odnośnie urlopowania ubezpieczonego za okres od 1.01.1973r. do 31.12.1973r., kolejny wniosek z dnia 3.01.1974 z wyrażoną zgodą na urlopowanie w okresie od 2.01.1974r. do 31.12.1974r. i wniosek z dnia 3.01.1975r. odnośnie urlopowania od 2.01.1975r. do 31.12.1975r. z wyrażoną zgodą.

W zakresie 13-tej pensji wskazać należy, iż do dnia 1.07.1982r tj. wejścia w życie ustawy z dnia 26.02.1982r o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 54) trzynaste pensje były wypłacane spoza osobowego funduszu płac w ramach zakładowego funduszu nagród i nie stanowiły podstawy wymiaru składek z tego powodu.

13-tki stanowiły podstawę wymiaru składek w latach 1983-1990. Biegła uwzględniła ubezpieczonemu te 13-tki wliczając je do podstawy wymiaru wynagrodzeń.

Również nagroda (...) stanowiła podstawę wymiaru składek od 1982 do 1987, i następnie od sierpnia 1997r., gdyż dopiero w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30.12.1981r (Dz. U. Nr 2 poz. 13), które weszło w życie 1.02.1982r ustalono, że nagroda ta dla pracowników kopalń wynosi miesięczne wynagrodzenie obliczone jak za urlop wypoczynkowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako niezasadne.

Sędzia

Sygn. akt IX U 372/16

(...)

(...)

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)